jes. 466.

№110.

Lõõri lõõri lõõrke! ja mui edasi: (330-339)
Kus see peenar jälle jäi?
Ölfed katsid peendra ära.
Kus need ölfed jälle jäid?
Neitsid noppisid ölfed ää.
Kus need neitsid jälle jäid?
Neitsid istsid kõrri otsas.
Kus see kõrri jälle jäi?
Kesi meeretas kõrri ää.
Kus see nesi jälle jäi?
Sluft ärg rüüpas nee ää.
Kus see sluft ärg jälle jäi?
Tapur tapis ärja ää.
Kus see tapur jälle jäi?
Kõrasi kõhutas tapri ää.
Kus see kõrasi jälle jäi?
Kõrasi metsas käänu otsas.
Kus see känd jälle jäi?
Karu käristas käänu üles.
Kus see karu jälle jäi?
Karu läks muske muile maile,



jes. 467.

Ööstlis jälgi siia maale Puvlad jälgi Puola maale.
Kis läks karutsuatsema?
Hand emand tõllaga,
Pime kutsar piitsaga,
Obu oma warsaga,
Lehm leedi waskega,
Lamm mas langi kallega,
Kass kahe rattaga,
Koer kolme kodaraga.
Saastas Leena Rinkk käest.

№111.

Mõista mõista mu õeke:
Mis no meil õues usi turska,
Mis no meil õues suuri suari,
Mis no vana aluri,
Mis no languksi läsvela,
Mis meil õues mäller müüri?
Mis no lepiku libaja,
Ehk no kaasiku magaja,
Ehk aab raad randudesse,
Ehk aga rikab Riia ranna?
Mis sest mõista mu õeke!